

TALLINNA POLÜTEHNIIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 17 (1059)

Reede, 21. mai 1982

XXXIV aastakäik

VALIMISTE EEL

20. JUUNIL
ON KOHALIKE NÕUKOGUDE
JA
RAHVAKOHTUNIKE
VALIMISED

Kolmapäeval, 26. mail kell 14 toimub aulas kohtumine saadikukandidaatidega. Kohal on saadikukandidaadid Rein Kvell, Uno Kikkas, Sylvia Nei, Reet Laur, Mati Graf, Anne Rebane, Uljas Tamm, Jelena Potapova, Aleksander Viskvarka, Vaike Matsalu, Mati Kallas, Annela Laht, Kalju Rauk.

RAHVAKOHTU KAASISTUJATE KANDIDAATIDEKS

Meie instituudi töötajate koosolekul esitati rahvakohtu kaasistujate kandidaatideks konstrueerimis-eksperimentaalosakonna juhataja **Elmar Saa**, tehniliste õppevahendite teenistuse vaneminsener **Irene Sokolova**, kaadriosakonna juhataja **Hille Rein**, teadusliku kommunismi kateedri assistent **Georg Sootla**, puidutöötlemise kateedri insener **Olga Demidenko**, mehaanikateaduskonna dotsent **Andres Kimmel**, «Tallinna Polütehniku» toimetaja **Hille Karm**.

Meie instituudi pulbermetallurgia tootmisharu laboril on paljude vennasvabariikidega ammused sidemed. Need tekkiid kohe varsti pärast labori loomist. Nimelt tegeleb labor tehase «Ilmarine» tellimusele uute, kulumiskindlate vedelkütuse pihustite väljatöötamisega võimsate energiablokkide tarvis. Meie vabariigis aga võimsaid vedelkütusel töötavaid elektrijaamu pole.

Energiahülgasid on ainulaadset ehitised, oma spetsiaalsete töötingimustega. Et saada vajalikku võimsust minimaalse kütusekuluga, tuleb uute pihustite

loomisel arvestada neid iseloomulikke tingimusi. Nende uurimine ongi meid kokku viinud paljude vennasvabariikide soojuselektrijaamade spetsialistidega. Kasu koostööst on vastastikune. Uute kõvasulampihustite tööga on 10–15 korda suurem kui senikasutatud tööriistaterasest pihustitel. Iga energiabloki iseärasuste arvestamine, uute pihustite tööparameetrite kitsam diapason ja pihustite kvaliteedi paranemine tõstab katelde kasutegurit ja annab kütuse tunduva kokkuhoiu.

Pulbermetallurgia laboris väljatöötatud pihustid töötavad Kostroma, Leedu, Tbilisi, Zaporozje, Armeenia NSV Razdani, Stavropoli ja mitmes teises soojuselektrijaamas. Majanduslik

efekt nende kasutamisest oli mõeldud viisaastakul üle 3 miljoni rubla.

Meie labor on isemajandav ja töötab lepingute alusel. Tänu vennasvabariikide elektrijaamade tellimustele oleme saanud tugevdada oma ainelist baasi, hankida ajakohaseid seadmeid. Miniatuursetel tootmisliinil on meie laboris võimalik valmistada uuendatud materjalidest pihustite katsepartiidid.

Praeguseks on labori töötajate kogutud andmed süstematiseeritud. On välja töötatud vajaminevate pihustite tüüpimootmed. Osa neist juba ka kinnitatud uue GOST-iga. Praegu juurutatakse pihusteid seeriatootmisel tehases «Ilmarine». Veel tänava on tehasel plaanis toota 2500 uut tüüpi pihustit.

Viisaastaku lõpuks peab toodang ulatuma 20000 pihustini aastas. See kogus peaks rahuldama kogu NSVL soojuselektrijaamade vajaduse vedelkütuse pihustite järele.

Meie labori sidemed teiste vennasvabariikidega sellega ei piirdu. Alates 1981. a. koordineerib pulbermetallurgia labor pulbermetallurgiaalaseid töid NSVL Energeetikaministeriumi allasutustes. Nende hulka kuuluvad 24 tehist ja 4 instituuti üle kogu Nõukogude Liidu, Tallinnast Habarovskini ja Leningradist Taganrogini Aasovi mere kaldal.

Pulbermetallurgia labori juhataja tehnikakandidaat
JÜRI PIRSO

RAHVAKONTROLL

Teadus peab järjest enam muutuma tootlikuks jõuks. Nõukogude Liidus eraldab riik teaduse arendamiseks igal aastal 120 miljoni rubla, lisaks tehakse uurimistöid lepingute alusel ettevõtetega. Areneb edasi uurimistöde temaatika kontsentreerimine ja suunamine konkreetsete probleemide lahendamiseks. 75% tähtsamatest uurimistöde programmidest on sihtsuunitlusega. Nii läheneb teadus praktikale ja aitab kaasa rahvamajanduse arengule. Igal aastal vabaneb Nõukogudemaal teaduse ja tehnika progressi tulemusel pool miljo-

nit inimest raskest füüsilisest tööst.

Kuid teadustööde efektiivsust tuleb tõsta ja nende juurutamise ulatust laiendada. Ka TPI-s ei juurutata efektiivselt mitte kõiki töid. Sellest räägiti TPI rahvakontrolli peagrupi korraldatud õppusel, kus ettekandega teadustöö kontrollimise kõrgekoolides esines ENSV Rahvakontrolli Komitee hariduse, teaduse, kõrõppeasutuste, tervishoiu ja sotsiaalkindlustuse osakonna juhataja Heino Sisask.

TPI rahvakontrolli grupp on pidevalt tegelnud teadustöö korraldamise, varustamise, efek-

tiivsuse ja juurutamise kontrollimisega ning olnud eeskujuks ka teistele kõrgekoolidele ja uurimisasutustele. Tehtud ettepanekutele on valdav osa ellu viidud. Edaspidi on rahvakontrollis vaja suuremat tähelepanu pöörata järgmistele ülesannete täitmise kontrollimisele.

* Teaduslike uurimistöde plaanide koostamise kvaliteet ja kontsentreerimise ulatus;

* õppejõudude uurimistödega hõivatus;

* uurimistöde plaanide korrigeerimine, nende täitmise arvestus ja tähtaegadest kinnipidamine;

* uurimistöde efektiivsus ja juurutamise ulatus;

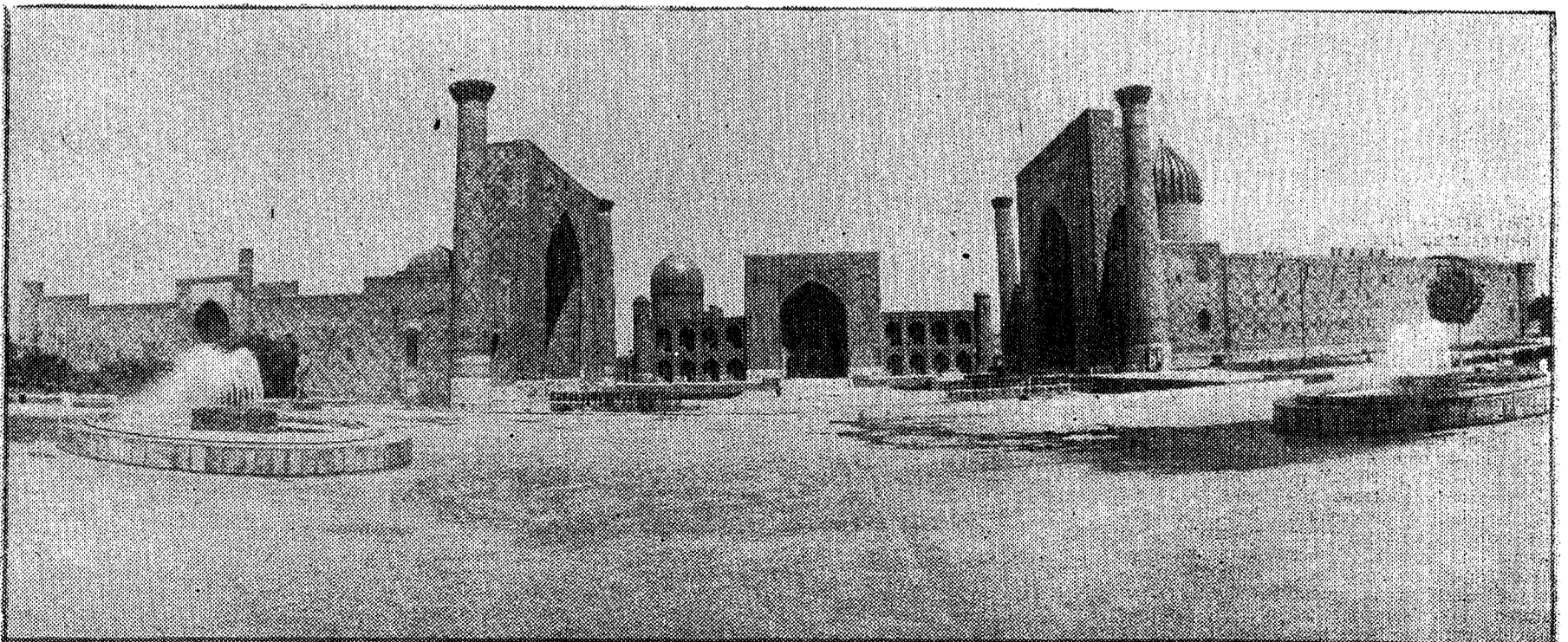
* uurimistöde koordineerimine ja koostöö.

Rahvakontrolligruppide töö peab olema korraldatud ja suunatud sellele, et kontroll ennetaks puuduste ja vigade tekkimist. Heaks vormiks uurimistöde juurutamise tulemuste parandamisel on TPI rahvakontrolli grupi koostöö loomine nende asutuste rahvakontrolli gruppidega, kus TPI uuringute tulemusi ellu viiakse.

TPI rahvakontrolli peagrupi õppe-informatsiooni sektori esimees

HARRI KORROVITS

PUUDUSTE JA VIGADE ENNETAMISEKS

* Samarkand, Registan, turistide Meka. Kolm mošeed, linna süda; väljak, kus toimetati tähtsaid tegemisi: pühitseti uusi valitsejaid, mõisteti kohut. Siia kogunes rahvas, kui

senises elus midagi muutus, siin kuulutati välja ka Usbeki Nõukogude Sotsialistlik Vabariik. 2500 aastat on aukartust äratav meilegi, kes me oma tuhandeaastase Tal-

linnaga uhkustada armastame.

Kummardust väärib ka restaureeritöö. Taastamise algusest säilinud fotod kõnelevad hoopis teist keelt kui

see, mis praegu sinitaeva ja kirka päikese all silmaga näha.

Idamaad. Peibutavad ja lummasvad. Aialoolised ja

romantilised. Tänapäevased ja tõised.

TP toimetuse Kesk-Aasia reiskilde on lugeda 3. leheküljel ja veel järgmiseski lehenumbri.

Reisikirjadega on kõige kerem ühele poole saada vist kronoloogiliselt. Sõitsime välja, saabusime, majutasime, tutvusime, suhtlesime, töötasime, nautisime, ostisime, lendasime, jõudsime koju, tore reis oli, tahaks tagasi. See retsept on aga vahest liiga pruugitud ja siin, oma väikeses lehes, on ehk lubatud ka umbmäärasem lähenemine: tuua lugejani see, mis kirjutajal lihtsalt meelde tuleb. Seda enam, et meeldetuletamine põhineb suuresti fotodokumentatsioonil. Niisiis on tegu olulisega kahe inimese jaoks. Ja kohe alguses üks ülestunnistus — küll on muretu reisida isikliku fotograafia! (Seda muidugi ajakirjanduslikus mõttes.)

* Taškendi Polütehnilise Instituudi peahoone Navoi t. 13.

KES? Neli TPI ajakirjandusega seotud uudishimuliku: Nadežda Majejskaja, venekeelsete TP-de toimetaja; masinaelementide kateedri dotsent Viktor Strizak, nendesamad numbrite eest vastutaja; Urmi Reinde, TP korrespondent; TPI piltnik Sven Arbet. Sõidu siht: täita juubeliaasta rubriiki «NSVL 60».

Et TAŠKENT on Usbeki NSV pealinn, selles veendusime lõplikult alles kohapeal. Kogu oma kõrgharituse juures tuleb nii mõnigi kord tunnistada, et meil siin kipuvad Taškent, Dušanbe, Alma-Ata ja Frunze omavahel segamini minema. Lohutuseks (ehk küll nõrgaks) olgu teadmine, et neil seal niisamuti — tänavakohtumistel nimetati meid järjepidevalt lätlasteks. «Эти латыши»-sildiga harjusime lõpuks nii ära, et ei vaeunud enam eriti selgitusi ja-gamagi, kui just ei küsitud.

SASA TIHHOMIROVIGA, TašPI komsomolikomitee sek-

meid juba Tallinnas hoiatanud. Kuigi valmistusime ühiselamueluks, nagu kõrgkoolirändurid ikka, paigutati meid kesklinna 10-korruselisse hotelli «Дом молодежи», mis allub Usbeki komsomoli keskkomiteele. Ega meiegi komsomoli keskkomitee sellisest omandist vist ära ütleks.

Kõige tähtsam käik oli TAŠKENDI POLÜTEHNILISSE INSTITUUTI, kelle komsomolikomitee külalised õigupoolest olimegi. Vestlesime komsomolisekretär SUHRAT AKBAROVIGA, kes on samuti Tallinnas käinud. Palus edasi anda tervitused Urmas Hiirele ja Sylvia Neile ja ütles, et ootab neid külla juba lähemal ajal.

Temalt kuulsime, et TašPI päevaseid üliõpilasi on 20 tuhande ringis. Kui aga lisada

kannab usbeki rahva kirjaniku Abu Raihan Beruni nime. Instituudile kuulub linnas 21 hoonet, peahoone asub samuti kirjaniku nime kandval peatänaval — Navoi.

Suhrat andis meile kutsed maiaktusele, kus pidi autasustatama ka üliõpilaste taidluskonkursi «Kevad 82» laureaate.

Aktusele järgnenud laureaate kontsert pakkus tõsist huvi. Olid meile ju hästi teada loomingud-löömingud meie endi tudengite seas sel ajal, kui Glehnis taidlusõhtud käimas.

Eriti huvitav oli meiesugustel tulnukatel vaadata muidugi rahvuslikke numbreid. Peab ütleva, et neid oli märksa enam kui meil — peale professionaalse taidlusanambli «Kuljus» ei mäleta küll muud rah-

kese eest. Meie ligi 2-meetrine Sven (keda seetõttu muide väga kerge tänavakirevuses ja kaubamajakorruusel leida oli) tundis tübeteika järele varsti lausa füüsilist vajadust. 35–38° pole aprillieestlasele naljasi. Kuid mõnus ikkagi.

Sealne inimene ei tohiks küll kurta avalike toidukohtade vähesuse üle. Peaaegu kogu toidukaubandus on toodud tänavale — mingi pirukalaadne kohe küpsetuskuumalt hambusse ja edasi! Meie ammenda-sime oma uudistava isu juba esimesel päeval ja edaspidi leppisime euroopaliku restorani-ga. Sedagi hilja õhtul, sest suure palavaga päeval süüa ei tahtnud, ja õhtuks ärkasime parajasti niivõrd üles, et meenus söögiyajadus. Restoranis tehti meile muide selgeks, et ega kotlet pole liha. Liha tuleb ikka eraldi tellida. Kui ei telli,

poed meelde meie nn. akvaariume, klaasist putkasid. Need olid täis enamasti kohaliku kergetööstuse toodangut. Meid huvitasid loomulikult suveniirid, mida lõpuks raskes koguses kaasa vedasimegi — rahvuslikes muustrites ja värvides piialid, keskmised kausid, suured ümmargused alustaldrikud... Täiesti ebaidamaiselt mõjusid kõikvõimalike firmade hambapastad, brasillia kanad (värsked, külmutatud), jahustev kohv, rumeenia saapad, tšehhi kingad, inglise deodorant... Eestit meenutasid «Kalevi» šokolaad, tuuleveskitega kilekotid ja enesestmõistetavalt meie kalakonservid.

Koju tõime ka kohalikke hõrgutisi «Восточные сладости», mille järele Leningradi samanimelises kaupluses alati suur nõudmine ja nii pikad sabad, et seista ei viitsi. Siin oli vaalik võrratu, ostjaid polnud ja mis peaaegu — kaup oli originaalne.

Esimese päeva õhtust alates saatsid meid kaks ehitusteaduskonna IV kursuse tudengit Larissa ja Irina. Meie esimene ühisüritus oli samas hotellis all asuv disko, mis olevat üks linna kahest diskoteegist. Kas neid ainult kaks oligi või kõneldi vaid kahest paremast, see jäigi selgusetuks. Näis, et vastuvõtjad tahtsid kangesti, et meile meeldiks. Tõepoolest, ruum oli asjalik: lauad, tugi-toolid, baar, värvimuusika. Kõige populaarsem oli «Ottawan», ja kui meie arvamus järele päriti, ei osanud me öelda muud, kui et... meil hakkab diskovaimustus üle minema. Ja mitte «Hands up»-i ei sõitnud me 4800 km taha kuulama. Mis teha, alati ei suuda meeldimist teeselda isegi siis, kui see on kohustuslik. Aga seda peab küll ütleva, et nemand alustavad õigest otsast — enne diskoteeki, siis disko. Mitte nagu meil — diskoamine hakkab juba tüütama, aga Eestis olevat ikka ainult üks korralik diskokoht — EPA klubi...

* Vasakul meie Nadja ja Viktor Strizak, keskel taškentlased, paremal üks tüüpiline «väliskõikidest», kus kiiresti valmistavad samsaad, mantõd, tšeburekid...

* TašPI komsomolikomitee sekretär SUHRAT AKBAROV.

* Rahvatants TašPI üliõpilaste taidluskonkursi lõppkontserdil teatris «Hamza».

retäri asetäitjaga orgtöö alal, tutvusime nädalapäevad enne väljalendu Glehni lossis TPI RSP lõpuõhtul. Tema oligi meil lennujaamas vastas. Tekkis päris kosutav ja heldimapanev tunne pärast 9-tunnist õhusõitu üle Kuibõševi ja Tšeljabinski, kusjuures kohalik aeg oli pool neli hommikul, s. o. Moskva ajast 3 tundi ees.

Aeg, see oli esimene Ida-tunne. Teine oli soojus, päevaks ennustati 32°C. Kolmas: puude suured rohelised lehed, mis isegi ööpimeduses põhjamaalt tulnule ootamatult imetlemisväär-selt mõjusid. Ja neljas niianss kohe vastuvõtmisel oli ida külalislahkus, mille eest Saša oli

veel õhtused, kaugõppijad ja instituudi filiaalid üle kogu vabariigi, ühendab see tehnika-kõrgkool 40 tuhat õppurit. Õppetöö käib alates III kursusest vene keeles, selleks ajaks on maarajoonidest tulnud Usbeki noored vene keele edukaks õppimiseks piisavalt omandanud. Meie kui toimetuseinimesed küsisime ka lehe kohta. Suhrati vastusest selgus, et leht ilmub neil ühiskondliku toimetuse käe läbi, ja kui pole paberit, jääb hoopis tulemata: näiteks jaanuarist märtsini ei ilmunud ühtki numbrit. Tiraaz on muidu 2 tuhat nagu meilgi.

Instituut on autasustatud Rahvaste Sõpruse ordeniga ja

vatantsu TPI-s näinud olevat, ammugi mitte rahvalaulukoore. Seal aga küll.

Nägime ka euroopalikumat — teaduskondade levimuusikabände vms. Tõsi, üpris tugeva Ida aktsendiga.

Tänavapilt. Rohkesti rahvuslikku. Naistel rahvuskleidid, tahaseotud pearätikud, kleidi ääre alt paistmas poolpikad rahvuspuksid. Meestel tübeteikad. Ei ole vist vaja öelda, et tübeteika pole lihtsalt rahvusmüts, vaid tal on ka oma ots-tarve — kaitsta peanuppu päi-

mõistetakse sind sõnatult ja asetatakse täiuslik vaagen ikkagi keset lauda. Edaspidi muutusime kategoorilisemaks ja ütlesime igaks juhuks ette ära ka selle, mida me ei soovi.

Janu vaevas alguses küll. Ei aidanud ei gaseeritud, mineraal-ega hariilik vesi, õlu ega isegi mitte šampus, mida seal peaaegu iga 200 m järel kastidest improviseeritud letil tänava ääres müüdi. Aitas ainult... kuum tee, mille vastu tipikad oma soojal matkapäeval kuuldavasti protesteerisid.

Kaubandusest. Peale kaubamaja tuletavad paljud Taškendi

1. mail osalesime mairongkäigus. Tõeline püha. Juba varahommikust peale pakuti tänavaval usbeki rahvustoitu — plovi. Tänavail tantsiti ja lauldi. Vaat siin tundsid endas kummalist ühtsust, mida kodus võimatu välja manada... küll kujuteldamatud kaugused ja võoras linn, aga ometi nagu tuttav ja läbielatu... Need samad rõõmsad inimesed punalippude all, lilled V. I. Lenini mälestussambale, tervitushüüded edukatele töökollektiividele. Kodune Eesti või kauge Kesk-Aasia — meil on paljugi ühist, mis liidab ja seob. Solidaarsus ennekõike.

Lõpp järgmises lehes.

Üliõpilane & kirjandus

15.—16. mail toimusid Tartus Kirjandusmuuseumis järjekorras 23-ndad kirjanduspäevad. Huvilisi oli kohal ohtrasti. Kohalikele lisaks oli kuulama tulnud Tallinnast, Viljandist, mujaltki.

Esimene päev pühendati märksõnale 'müüt', mis viimasel ajal rohkesti levinud on ja mille sisust pea igapähele tõesti erinev ettekujutus.

Kõigepealt sai sõna Jaan Kaplinski, kes algul esitas etnograafide, psühhonaalüütikute ja teiste teaduste esindajate vaateid müütide tekkimisele, toimele, funktsioonidele. Esinejal oli ka endal mitmeid mõtteid ja as-

Kui tudengil tekib hea mõte, tuleb see kohe ellu viia. Nii tegimegi. Öhtul tormasime Glehni lossist peolt Balti jaama, jõudsime rongile viimasel hetkel. Reisisihiks Leningrad.

Istun kolmandas vagunis. Kaheksimehe kupee. Koputatakse. Siseneb hallipäine mees. Soliidset riides, prillid, kasv üle keskmise, keskendunud ilme, rinnas üleliidulise filmifestivali märk. (Kogu lugu juhtus aprilli keskpaiku, festivali aegu.) Temas oli midagi tuitavat. See on ju...!

«Tulete festivalilt?»

«Jah.»

«Vabandage, kas mängisite «Lenfilmi» mängufilms «Kaks rida peenes kirjas?»»

«Mul oli seal tõepoolest väike osa.»

«Siis tundsin ma teid ära.»

KUULUS KOOMILINE KOLMIK

4. mail oli meie instituudis harukordne võimalus kohtuda Nõukogudema ühe silmapaistvama koomiku ja satiiriku, Vene NFSV teenelise kunstniku JEVGENI MORGUNOVIGA.

On vist absurdne küsida, kes on Jevgeni Morgunov. Juba maast madalast on iga poisike või plikakirts pikisilmi oodanud -vaadanud selliseid komöödiaid nagu «Operatsioon O ehk Suriiku seiklused», «Puskariajajad», «Koer Barboš ja ebataoline kross», «Kaukaasia vang» jmt. Bõvalõli, Balbesi ja Trusi tegevus ning imelikud juhtumised pakuvad vaatajale tunduvalt enam kui tühipaljast naeru.

Jevgeni Morgunov jutustas filmihuvilistele oma õpinguaastaist, tööst filmistuudiotest ning kuldse kolmiku Nikulini-Vitsin-Morgunov tegevusest. Kuulajakond pühendati ka kolmiku kõõgipoolde. Igapäevases elus käiakse tihti vastastikku külas, töös valitseb üksmeel, kuigi täiesti tavaline on võllanali üksteise arvel.

Huvitav oli teada saada, et Juri Nikulin on haruldase mäluga ja omapärase hääletämbri laulumees, kes vastavalt publiku soovidele võib kogu öhtu erineva repertuaariga sisustada. Nikulini hobiks on kõikvõimalike tabalukkude kogumine ning anekdootide sepi-semine. Tsirkusega tegi Nikulin lõpparve, pühendades täielikult filmile.

Georgi Vitsin, kes võrratult kehastab nii argpüksist esteeti kui teadusjanulist loodusnautlejat, on elus väga tagasihoidlik, meeldiv ja südamek inimene. Eriti huvitav on kuulata tema sügavalt elulisi filosoofilisi mõt- telende.

Vastupandamatu jõu- ning

sotsiaalsiooni tekkinud. Kõlama jäi müütoloogilise ja ajaloolise tunnetuse võrdlemine-vastandamine, ühelt poolt staatiline, konkreetse suunata, universaalnegi müüt ja teisalt kindlat suunda omav, dünaamiline, konkreetne ajalookäsitlus. Seejärel rääkis Zara Mints müütide kasutamise kirjanduses. Müüdi loojatena, müüdi jõudu omava kirjanduse tegijatena nimetas ta Thomas Manni, ka Tšingiz Aitmatovit. (Meie kirjanduses võiks olla näiteks Jaan Kross, kes järjekindlalt eestluse-müüte loob.) Huvitavaid võimalusi pakub aga ka müütidele, varasemas kirjanduses tähteostena tunnustatutele vihjamine, mille näiteks räägiti Sologubist, Merežkovskist, Bulgakovist. Müütoloogia kasutamine, vähem või rohkem varjatud vihjete süsteem võib mitte

ainult anda teosele suurema sügavuse. See on omamoodi metakceleks, milles saab väljendada nii ülevat kui madalat, head kui halba.

Peeter Vihalemm rääkis 60-ndate aastate müüdist ja selle purunemisest, heites noorematele põlvkondadele ette müüdi puudumist. Nagu selgus, mõtles ta müüdi all küll rohkem ideaale.

Teist päeva alustasid Peeter Olesk ja Peeter Tulviste, kes tutvustasid mõningaid aspekte hiljaaegu manalasse varisenud Tartu kultuuritegelaste Kalju Kääri ja Villem Ernitsa elust ja tegevusest.

Ülo Tonts rääkis karakteri ja selle loomise tähtsusest kirjanduses, nimetades karakterit olulisimaks kriteeriumiks proosa-teoste hindamisel. Positiivseks näiteks tõi ta Väino Ilusa, kes lihtsate vahenditega suudab

Minu vestlus- ja kupeekaaslane oli NSV Liidu rahvakunstnik, filminäitleja Pavel Petrovitš Kadotšnikov. Filmisõbrad mäletavad tema suurrolle: Andrei Maresjev «Jutus- tus tõelisest inimesest», major Fedotov «Luuraja kangelasteos», insener Kovšov «Kaugel Moskvast» jpt.

Pavel Kadotšnikov osutus heaks vestluskaaslaseks. Tema mõtisklused filmikunstist, noortest ja kultuurist olid haruldased. Lihtsad, mulle kui kunstiküsimustes võhikule tipikale igati arusaadavad. Pikemalt vestlesime näitleja meisterlikkusest. Vestluskaaslane seletas, et stseeni saab lavastada (konstrueerida), aga seda võib ka mängida. Näiteks on mingis episoodis vaja hirmunud nägu. Hea näitleja mängib rolli sisse- elanuna hirmuepisoodi loomuli-

«rõllimehena» filmides on Jevgeni Morgunov ka elus aktiivne suhtleja kinokülastajatega ning kõitev vestluskaaslane, kes ei väsi pajatamast näitlejatöö ekraanitagusest ja võtteplatsidel esinenud koomilistest juhtumustest.

Need, kes vaevusid rahapau- na rubla võrra kergendama, veetsid mõnusa filmiviivu koos nõukogude komöödiaparemiku- ga, millele lisandusid Jevgeni Morgunovi kommentaarid ning vahepalad.

* Milline on teie kõige armsam film?

«Kaukaasia vang». Kohuta- valt meeldib stseen, kus Niina istub Zahhovi toas ning teatab, et eksitused tuleb lunastada vere hinnaga. Lausa võrratu!

* Kas kasutate dublante?

«Puskariajajates», selles stseenis, kus kraabime lumehunniku alt Barboši, välja ilmuvad aga karud. Georgi Vitsin ja mind hakkasid karud nii «armastama», et meie asemel tuli kasutada dublante. Kuigi meie filmides on palju kukkumisi ja karglemisi, tuleme kõikide trik- kidega ise toime.

* Komöödiapäev?

Mitte just eriti lilliline. Näiteks saab Vjatšeslav Tihonov kinokülastajalt tohutult hulgal meeldivaid kirju. Bojarskile kirjutavad ning saadavad üm- brikus kuivatatud lilli kaunid neiud kogu Nõukogudemaalt. Meile kui negatiivsetele tegelastele nii meeldivat, tähelepanu ei osutata.

* Kas mängite ka tõsisid rolle?

Režissöörid pakuvad siiski põhiliselt negatiivseid koomilisi osi. Kas kujutaksite ette filmi «Seitseteist kevadist hetke», kus Stirlitzit kehastaksin mina, Müllerit Vitsin ning Bormanit Nikulin?!

Lõpetuseks olgu lisatud, et peagi võime kuulsat kolmikut kohata Tallinna sadamas järje- kordse filmi väärtamisel. Seekord kehastatakse spekulante.

RAIVO LINNAS

MM-43

TARTU MÜÜDID JA PÕLVKONNAD

luua igasuguse psühholoogilise sügavusega inimkujusid. Veel tundis kõneleja muret selle üle, et olmelise «naisteromaani» kõrvale on tekkimas sama väike- kuse kunstiväärtusega «meeste- romaani». Viimase kohta jäid näited küll toomata.

Justnagu jätkuks eelkõnele- jale oli Maie Kaida lühiülevaa- de tugeva negatiivse kangelase arengust Eesti Nõukogude proosas. Arengujoones Tõnis Tihust Max Savini tutvustati kangelaste nii välise kui sise- mise hoiaku muutumist, samuti autorite kohatist järjekindlust- tust oma kangelaste suhtes.

Toivo Kuldsepp kõneles Eesti- Soome kirjandussuhetest, pro- saraamatute senisest tõlkimisest ja retseptioonist, ka tuleviku- plaanidest. Välja olid toodud erinevad arengusuunad ja te- maatikad meil ning põhjanaab- ritel.

Filminäitleja saab ja peab palju rändama. Pavel Kadotš- kov on külastanud enam kui kolmekümmet maailma maad. «Nii luksushotellides kui küla- tänavatel olen kohanud äär- mist ebavõrdsust. Rõõvimised, isegi mõrvad, hulkurid sildade all, tööpuudus, pidev peataolek, ärevus homse päeva pärast. Meil NSV Liidus on taoline olukord võimatu. Kus ma ka poleks viibinud, ikka meenub mulle kodumaa. Meie lihtsad, südamelikud inimesed. Piiritu küllaliskus.»

Millised on näitleja rõõmu- hetked?

«Sügavuti sisseelamine oma osasse toob näitlejale suurimat rõõmu. Habet ja vurre ette kleepida pole teab mis kunst. Vahel on see lihtsalt hädavaja- lik. Meeldivam on, kui ei muu-

KUPEEKAASLANE

kult välja, algajate jaoks kasu- tatakse ootamatut püssilasku või muud sellist.

Näitleja kõneles oma viimas- test töödest. Valgevene stuu- dios tehtud filmis «Müüdid naer» oli vaja soliidset koha- kest, kus võiks vastu võtta miljonäri. Palmid, purskkae- vad jne. Pärast pikki otsinguid valiti Eestis Kirovi-nim. kalu- rikoosse talveaeg. «Mõelge ise. Kas oleks keegi kolm- nelikümmend aastat tagasi us- kunud, et varsti on meil mil- jonärmaid, oma kauplus- te, spordikomplekse, puhke- baaside, haiglata ja kõige muu vajalikuga? Elu on edasi läi- nud hügelhüpetega.»

TULEMETSAS!

● SPORT ● SPORT ● SPORI ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ●

Aprilli lõpus toimus töötaja- te spordipäev spordihoones. Võistlused teaduskondade koon- dised. Üksikaladel olid parima- teks: koroonas — 1. ehitus (Ar- seni Siimar, Viktor Rosenberg,

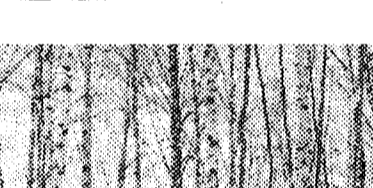
da oma välimust, aga ekraani- le ilmub hoopis teine inimene. Oma kindlate eluvaadete ja hingeeluga. Rõõmu on ka siis, kui film vaatajale meeldib.

Olen filmiga seotud ligi pool sajandit, ekraanil elanud enam- kui 60 inimehu. Iga kord uut stsenaariumi kätte võttes mõt- len: kuidas seekord osa täius- tada, kuidas laiendada oma sil- maringi, et film sunniks vaata- jat pilku heitma ümbritsevasse tegelikkusesse.

Selge ja kindel on mu kree- do. Ainult töö, pidev loomingu- line aktiivsus, uus lähenemine osale aitavad näitlejal säilitada töövõimet ja energiat, olla ala- ti vormis. Tõeline kunst ei tun- ne vanusepiire.»

Vestles tudengireporter JASPER

Andres Bürkland, Aino Abili- ne); 2. mehaanika; 3. ÜTÕ, lauatenнис — 1. ÜTÕ (Frede- ric Vichmann, Endel Ruustal, Ivar Tammeraid, Eve Rein); 2. mehaanika; 3. energeetika kõiveos — 1. ehitus (Aino Abi- line, Tiina Hallang, Vilma Vili- pöld, Andres Bürkland, Tiit Metsavahi, Ilmar Pihlak, Vello Mespak, Anatoli Lavrov, Ants Vaimel, Arnold Sarap); 2. energeetika, 3. teenistujad; korvpalli vabavisetes — 1. teenistujad (Hanka Haraka, Maie Ruljand, Signe Ringo, Ingrid Kruus, Jü- ri Eivak, Valdur Kallas, Andres Kõlvvere, Tõnu Ligi, Rein Mägi, Maid Vassil).

korvpallis olid parimateks ehitus-, mehaanika- ja ÜTÕ teaduskonnad.

Võidutaha ja kollektiivitunne töid üldvõidu ehitusele (spordi- organisaator Skaidrite Nurges) — 11 mp. Teiseks tuli me- haanika (spordiorganisaator Ants Velling) — 14 mp. ja kol- mandaks energeetika (spordi- organisaator Raaja Aluvee) — 17 mp. Teenistujad (Meelis Ideon) — 18 mp. Järgnesid ÜTÕ, majandus, automaatika ja kee- mia.

Võistlused olid pingelised ja vägagi tasavägised.

UNO PURRU

«TALLINNA POLÜTEHNİK» «ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trüklivoda «Ühiselu», Tallinn. Pikk t. 40/42. Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский поли- техник». Типография «Южиселу», Пикк, 40/42. Toimetuse aadress: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, ТРП, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261. Адрес редакции: 200026 Таллин, Эжтжате теэ, 5, ТРП, 3 корпус, комната 204, тел. 537-261.

Tell. nr. 1449 MB-01748 Hind 2 kop.

Vastutav toimetaja G. HAZAK